

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 384/2022
31.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Војин Биљић, адвокат из ..., против туженог ББ са седиштем у .., Република ..., чији је законски заступник ВВ, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности Привредног суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 31.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Привредном суду у Београду 26.11.2021. године против туженог ради накнаде штете у износу од 22.324.233,00 евра са законском затезном каматом све у динарској противвредности.

Решењем П 11003/2021 од 17.12.2021. године Привредни суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, с тим да се по правноснажности решења предмет достави Вишем суду у Београду као стварно и месно надлежном суду на даље поступање.

Виши суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност за поступање у овој парници, већ је предмет уз допис П 132/22 од 21.06.2022. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Поред тога, привредни суд у првом степену суди у споровима који произилазе из примене закона о

привредним друштвима или примене других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, као и у споровима о примени прописа о приватизацији и хартијама од вредности (члан 25. став 1. тачка 3.).

Дакле, привредни судови су надлежни да суде у споровима између привредних субјеката или привредних субјеката и других правних лица у обављању привредних делатности, па у конкретном случају није испуњен субјективни критеријум за постојање спора из међусобног односа привредних субјеката, односно спора привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, с обзиром да се ради о спору између физичког лица и привредног субјекта.

Тужба је поднета ради накнаде материјалне штете тужиоцу као оснивачу и власнику 100% удела Привредног друштва ГГ ДОО ..., (ранији назив ДД ДОО ...), које је са туженим закључило уговор о услугама 25.12.2017. године, са роком важења 31.12.2022. године, па како је тужени раскинуо наведени уговор и својим поступањем спречио тужиоца у преносу удела на треће лице, тиме му је по наводима тужбе проузрокована штета. Спор поводом накнаде штете, не представља спор који произилази из примене Закона о привредним друштвима или других прописа о организацији и статусу привредних субјеката, нити примене прописа о приватизацији и хартијама од вредности у смислу члана 25. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова. Следом наведеног не постоји надлежност привредног суда за одлучивање у предметном спору, већ је за поступање стварно надлежан Виши суд у Београду, с обзиром да вредност предмета спора омогућава изјављивање ревизије по члану 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова.

На основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић